

«**Ελληνικός Κόσμος**». Μιά καινούργια ελληνική εφημερίδα του Σικάγου. Άρχισε την έκδοσή της άπτον Άπριλίο. Έχει σοβαρά κύρια άρθρα και πολλές ειδήσεις από την Ελλάδα. Της εύχόμαστε κάθε πρόοδο.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΤΗΝ τελετή τών άπακαλυπτηρίων του Μνημείου Μπούκ, στη Σκύρο, για την οποία γράψαμε στο τεύχος μας Άπριλίου - Μαΐου διαβάστηκε το ώραίο αυτό πεζογράφοδο του Μαλακάση:

«Διάδοχος εκείνων που ζήτησαν να έρευνήσουν με τη φαντασία τα μυστήρια του κόσμου και να βρουν τη θεραπεία τών καυμών των και τών πόνων των άκόμα, στο φως και στον άέρα, δηλαδή σε ό,τι διαγράφεται έξαυλωμένο, διάδοχος λοιπόν εκείνων τών μεγάλων της Άλβιωνας λυρικών δασκάλων σου, της τρεμένης από Έλλάδα Τριάδας που τα όνειρά της άναστράφηκαν σε έργα και κατορθώματα, ιδού ποιός είσαι, Άπολλώνιε ποιητή.

Νέος σάν εκείνους, γεμάτος από τόνον και ήχον, παναρμόνιος, βγαλμένος σάν από τον ωκεανόν της σκέψης και της σπουδής, με τον άυθορητισμό μαζί τών γεννημένων υπερόχων ανθρώπων.

Σάν μιá άνοιξιάτικη μέρα, ή ζωή σου έπέρασε γεμάτη φύλλα, βλαστάρια, λουλούλια και καρπούς και με μιάν αιφνίδια Άπριλιάτικη, άλλοίμονο!, μπόρα, που έσάρωσε τα πάντα, χωρίς όμως να έξαφανίση σχεδόν τίποτε, παρ'ά μόνον τη γόμμη έπαναφορά της γόνιμης έποχής, που την εκάλυψε χειμωνιάτικη έρεβινή νύχτα άτελεύτητη...

Ύπερήφανο και παθητικό έργο, έπικό και λυρικό μαζί άνάκρουσμα, στεφανωμένο από άδικο και έπιταγμένο στους έκλεκτούς θάνατο, να τί ή Αίωλική Άρπα διαχύνει, θρηνούσα σήμερα, διαμέσου της θάλασσας που σε περιγουρίζει, στο πνεύμα που σε έπιθυμεί και σε άναζητάει.

Ρευστά όλα και, άσυγκράτητα στον μάταιον αυτόν κόσμο τα πάντα, αλλά ή ψυχή και ό νοός νικά και τον θάνατον άκόμα.

Έτσι έπολέμησε ό ήρωας άνθρωπος κάποτε τους θεούς, και άν ένικήθηκε, παρασύρθηκαν μαζί και οι πανίσχυροι αυτοί έχθροι του... Δυσπιστία άρχικά, και ύστερα άφάνεια...

Ό λυρικώτερος της άθάνατης τριάδας δάσκαλός σου, θεϊός Κίτς, έγραψε, λέγει, το όνομά του άπάνω στα νερά της θάλασσας.

Αυτή ή επιτάφια έπιγραφή άξίζει και για σένα.

Στα κύματα είναι γραμμένο το όνομά σου, όχι, βέβαια, γιατί, στο άπέραντο, παραδομένο χάνεται και σβύνει, αλλά αντίστροφα, γιατί έτσι ζει αιώνια.

Κανένα στοιχείο της φύσης δέν είναι δυνατώτερο από τη θάλασσα και περισσότερο καταπληχτικό, έμφοβο. Τόσο μεγαλειώδες!

Έπειτα ή ζωή από κεί ήρθε και εύτυχισμένοι εκείνοι που έπιστρέφουν στη γενέτειρα μέσα στη φεγγοβολή τών άφρισμένων νερών για να άναμιχθούν σιγά σιγά με το άτέρμον και άναρχο ύγρο στοιχείο.

Μακάρια Μπρούκ, σὺν ἀπάνω σὲ φτερά πὸν ἀστράφτον θαλασσινοῦ ἀετοῦ, πελώρια, βυθίζεσαι στὴν αἰωνιότητα».

«LA VIE ET L'OEUVRE DE CAVAFY», εἶνε ὁ τίτλος ἐνὸς πολὺ ἀξιοσημείωτου ἄρθρου πὸν δημοσίεψε στὴν «Liberté» τοῦ Καίρου (21 Ἰουνίου) ὁ γνωστός λογοτέχνης κ. Σ. Πέτρος Πετριδῆς. Στὸ ἄρθρο αὐτὸ παρουσιάζεται τὸ τί ἔφερε ὁ Καβάφης στὴν σύγχρονη ποίηση. Ἐξετάζεται τὸ στοιχεῖο τῆς ὑποβλητικότητας στὴν ποίησή του. Ὁ κ. Πετριδῆς κάμνει τὴν παρατήρηση ὅτι ὁ Καβάφης «apporte dans la poésie la sensualité et non plus la sensibilité». Σχετίζει τὸν τρόπο τοῦ αἰσθάνεσθαι («voire même la pensée») τοῦ ποιητῆ μὲ τὴν ζωὴ τῆς Αἰγύπτου. Ἐξετάζει μὲ ἔξυπνη διεσδυσή τὸν ρυθμὸ τῆς ποίησής του. Πλησιάζει τὸν Καβάφη στὸν Βαλερύ, καὶ παρατηρεῖ ὅτι μπορεῖ νὰ γίνῃ «tout un travail de confrontation» σχετικὰ μὲ τοὺς δυὸ αὐτοὺς ποιητές. Μιλεῖ γιὰ στοιχεῖα στωικά μέσα στὸ Καβαφικὸ ἔργο. Ἐπανερχεται στὴν στενὴ σχέση πὸν βρῖσκει ὅτι ὑπάρχει μεταξὺ τῆς Αἰγυπτιακῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Καβάφη. Πραγματεύεται τὸ θέμα τῆς Καβαφικῆς εἰρωνίας. Δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴ γνώμη ὅτι ἡ ποίηση τοῦ Καβάφη εἶναι ἀπαισιόδοξη. Κάμνει τὴν παρατήρηση, «Cavafy est beau» coup moins paradoxal qu'on veut le croire, mais au contraire «traire vrai, profond et honnête. Réduit à sa seule compagne, il ne semble pas avoir jamais triché avec lui-même». Τὸν θεωρεῖ κατ' ἐξοχὴν μοντέρνο ποιητῆ. Ὁ κ. Πετριδῆς στὸ ἴδιο φύλλο τῆς «Liberté» δημοσιεύει καλὲς μεταφράσεις τριῶν ποιημάτων τοῦ Καβάφη — «Μονοτονία», «Τρῶες», «Ἰθάκη».

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ «Ἐλεύθερες Τάσεις», μετὰ τὸν Καβάφη, θέλοντας νὰ τιμῆσῃ καὶ ἄλλους ἐκπρόσωπους τῆς Ἑλληνικῆς διανόησης στὴν Ἀλεξάνδρεια, προσκάλεσε σὲ τιμητικὲς βραδύες, τὸν μυθιστοριογράφου καὶ θεατρικὸ συγγραφέα κ. Ἀπ. Λεοντῆ στις 5 Ἰουνίου, καὶ τὸν αἰσθητικὸ κ. Ε. Π. Παπανοῦτσο στις 12 Ἰουνίου.

Καὶ οἱ δυὸ αὐτὲς φιλολογικὲς βραδύες ἦταν ἐγκάρδιες, ἀπλές, καὶ χωρὶς ἐπισημότητες.

Στις 19 Ἰουνίου, ὁ κ. Στ. Μοσχονᾶς ἔδωσε διάλεξη μὲ θέμα «L'instrumentation verbale».

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ἓνα ὄραιο βιβλίον τοῦ ποιητῆ Ὁμηροῦ Μπεκὲ «Στὴ χαρὰ τοῦ βουνοῦ». Πρόκειται γιὰ τὸ Πήλιο. Ὁ ποιητῆς τῶν «Ἀνατολίτικων Σονέτων», μὲ τὴν διάπτυξη φυσιολατρεία πὸν τὸν χαρακτηρίζει, μὲ τὴν πλούσια χρωματικὴ του κλίμακα, μᾶς δίνει τὴν παρσδεισιακὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἑλληνικοῦ αὐτοῦ Τυρόλου.

Μία πολυήμερη διαμονὴ τοῦ συγγραφέα μέσα στὴν πολύμορφη Θεσσαλικὴ φύση, μαζὺ μὲ ἐκλεκτοὺς φίλους του, ἔδωσε τὸ θέμα στὸ βιβλίον αὐτὸ πὸν ὑψώνεται πάνω ἀπὸ μιά κοινότυπη καὶ ἀπλὴ περιγραφή. Ὁ ἀναγνώστης θὰ βρεῖ μέσα στις δροσερὲς καὶ ἐπαγωγικώτατες σελίδες του, μαζὺ μὲ τὸ ἄρωμα τῆς ἑλληνικῆς γῆς καὶ τὴν ἀνεξάντλητη ἐναλλαγὴ τῶν θαυμάτων της, τίς συγχυσεις τοῦ συγγραφέα, τοὺς αἰσθητικούς καὶ φιλολογικούς του στοχασμούς.

Εἶναι ἓνα βιβλίον πὸν ἀξίζει νὰ τὸ διαβάσουν ὅσοι ἀπολαμβάνουν καὶ ὅσοι νοσταλγοῦν τὴν Ἑλληνικὴ φύση.

ΣΤΗ Φιλολογικὴ Τρίτη, 26 Μαΐου, τῆς «Ἀλεξανδρινῆς Βιβλιοθήκης» ὁ Δόκτωρ Δ. Βερεζάτος ἔκανε διάλεξη μὲ θέμα «Ἀνατολικὴ καὶ Δυτικὴ παράδοσις».

ΣΤΟΝ Κυριακάτικον «Ταχυδρόμον» τῆς 21 Ἰουνίου ἀναδημοσιεύθηκε ἀπὸ περιοδικὸ μας τὸ ποίημα τῆς Ρίτας Μπούμη «Καταστροφὴ».